

Stichting Intermobiel zet zich met een positieve insteek in voor en door jongeren met een lichamelijke handicap en/of



chronische ziekte. De mensen achter deze stichting werken mee aan de AanZet. Dit keer schrijft Veroni Steentjes, woonachtig in Arnhem met haar twee hulphonden Stitch (3) en Amor (11). Ze heeft het Complex Regionaal Pijnsyndroom (CRPS) waardoor ze bedlegerig is. Ze heeft een aangepaste bus waar haar bed in kan.

Te ziek voor het ziekenhuis!

Te ziek voor een ziekenhuis klinkt vreemd, maar dat is wel het geval bij vele duizenden mensen waaronder ikzelf. Ik ben twintig jaar bedlegerig. In de beginperiode kon ik nog naar buiten met mijn elektrische ligrolstoel, maar al snel werd de ligrolstoel vervangen door een bed. Een bed waar een op maat gemaakte bus voor nodig is. Bedden kunnen en mogen niet door een taxi vervoerd worden. Ik kan door de hardheid van een brancard niet in een ambulance vervoerd worden. Vandaar dat een bed met een aangepaste bus noodzaak zijn.

De afgelopen twee jaar ben ik niet meer met de bus naar mijn ouders voor vakantie geweest. Ook kon ik geen ritje meer naar de Arnhemse schouwburg maken om van het amusement te genieten. De enige meters die ik nu nog maak zijn van de slaapkamer naar de woonkamer en weer terug als ik ga slapen. Met mooi warm weer kan mijn bed twee meter naar buiten gezet worden om even te luchten. Ik ben blij dat ik die mogelijkheid nog wel heb.

Alleen wat als je fysiek achteruit gaat en een ziekenhuisbezoek nodig is, maar dat fysiek niet mogelijk is? Te ziek voor het ziekenhuis dus... Een ritje naar het ziekenhuis moet ik bekopen met drie of vier weken geheel uitgeschakeld zijn. Een behandeling in het ziekenhuis voor een betere doorbloeding in mijn lichaam moet dus veel opleveren om de rit te kunnen doorstaan. Als ik de plussen en minnen optel, kom ik vaak tot de conclusie, dat het er niet tegen opweegt.

Maar als je fysiek te zwak bent om naar het ziekenhuis te gaan, ben je verstoken van zorg die je wel hard nodig hebt. Zorg die je wellicht het meest van iedereen nodig hebt. Artsen uit een ziekenhuis komen niet aan huis. De psychiater wil gesprekken over zwaardere onderwerpen persoonlijk in het ziekenhuis hebben, terwijl ik er niet naar toe kan. Waarom worden de hedendaagse technologische mogelijkheden niet gebruikt om kosten te beperken en om fysieke of mentale problemen op te lossen met digitale mogelijkheden? Met denken in mogelijkheden is er meer mogelijk dan wordt gedacht. Alleen heeft het ziekenhuis daar blijkbaar nog wat tijd voor nodig...

Kijk voor meer info over jong zijn en een lichamelijke handicap en chronische ziekte op www.intermobiel.com. Intermobiel zoekt jongeren die hun verhaal op papier willen zetten of die willen meehelpen met interviewen.

Bron; Aanzet nummer 3 juli 2013